

6

DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

PHTHISI PULMONALI.

DISSERTATIO MEDICA

DE MORBO ACUTO

Ferguson (H.)

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
PHTHISI PULMONALI.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S.S.T.P.

ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICAE decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

HUGO FERGUSON, A. B. Trin. Coll. Dub.
SCOTUS,

SOCIET. MED. DUB. SODALIS,

Nec non

SOCIET. MED. HIBERN. ED. SOC. EXTR. ET PRÆSES ANNUUS.

*Macies, et nova febrium
Terris incubuit cohors;
Semotique prius tarda necessitas
Leti corripuit gradum.*

HOR.

Ad diem 24 Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

EXCUDEBANT MURRAY ET COCHRANE,

MDCCXCIV.

Ferguson Gen'l's Office
LIBRARY
V-2282
Washington, D.C.

DEPARTMENT OF MEDICINE

INTERNAL MEDICINE

THE HILL BUILDING

GEORGE W. HILL

GEORGE W. HILL

GEORGE W. HILL

GEORGE W. HILL

GEORGE W. HILL

GEORGE W. HILL

GEORGE W. HILL

GEORGE W. HILL

Viros optimos, præstantissimos,

DAVIDEM STEUART, Armigerum,

EDINBURGI,

Et JOANNEM LEES, Armigerum,

EBLANÆ,

Munia publica,

Maximo cum sibi honore, et patriæ commodo
exequentes;

Pietate, morum suavitatem, omnique virtute
privato in vitæ consortio,
spectandos;

Animi haud immemoris amicitiae
qua me meosque semper prosecuti sunt,

Opusculum hocce,

Signum ut exiguum,

accipere

Precor.

Vnos optines, pntantissimas

DAVIDEM STEUART, Amstelredamum,

EDUNBURGO

ET JOANNEM LEES, Amstelredamum,

FRANKFURTI

PRAGAE

Illustratio cum notis ad hanc pertinentibus

et ceteris

quibusdam notis ad hanc pertinentibus

et ceteris

et ceteris

et ceteris

et ceteris

et ceteris

et ceteris

et ceteris

et ceteris

Necnon

Eruditissimo, illustrissimo viro,

BENJAMINI RUSH, M.D.

Med. Theoret. in Acad. Pennsylvaniensi

Professori,

Virtute omnigena quæ civem hominemve possit exornare
prædito,

Literarum bonarum

Amatori ;

Qui patre meo vetusta familiaritate conjunctus,

In numero amicorum *me* quoque

haud dedignatus est habere ;

Has in medicina primitias,

Testimonium observantiæ prætenue,

Sed animo devincto oblatum,

gratas fore

Spero.

BENJAMIN RUSH M.D.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

PHTHISI PULMONALI.

AUCTORE HUGONE FERGUSON.

SIVE strages latas, a Phthisi Pulmonali in nostra insula quotannis editas, respicimus; five causam naturamque ejus, adhuc tenebris obvolutam, opprobrium esse scientiæ medendi, reputamus; utro in casu, investigatio hujus morbi jure sibi attentionem nostram vindicat.

Hostis, quo non alius magis formidandus, nunc clam et lentè obrepit, miserum incautum

A

plagis

plagis suis tam arctè ambiens, ut nulla detur porta fugæ, nunc cito proripit fato. Nec robur juventutis impetui ejus obstare valet; imò, inimicum sævum, eos flore ætatis, et viribus corporis gaudentes, abripere juvat; morte ipsa vix præcidendum, sed tanquam hæreditatem plorandam in feros nepotes abiturum.

Homines quindecimum inter et trigessimum quintum ætatis annum, huic morbo præcipue obnoxii sunt, et ii potissimum, quibus est forma gracilis, compago mollis, thorax angustior, et qui temperamento sanguineo gaudent. CULLENUS illust. pauca exempla recenset, Phthiseos veræ impuberes aggredientis; et reverà ætas nulla ab ejus impetu incolumis evadit: regulam vero generalem minimè subvertere valent unum vel alterum exemplum hujusmodi. Fœminæ sæpius quam mares in Phthisin incidunt, quippe quæ molliori habitu corporis sint, et vitam sedentariam, ei faventem, ut plurimum degant.

Definitio a cel. CULLENO prolata, aliis, nostra sententia, anteferenda est.

“ Corporis

“ Corporis emaciatio, et debilitas, cum tussi,
“ febre hectica, et plerumque expectoratione
“ purulenta.”

Variae Phthiseos species diversis auctoribus enumerantur. De his verò singulis ordine differere, limites hujus tractatus longè transiret, et a nostro proposito prorsus alienum foret; fat erit, in alia dissertationis parte, mentionem solummodo facere morborum qui Phthisi originem possint præbere: liceat verò hoc in loco animadvertere, speciem tabis tredecimam SAUVAGESII, scilicet, “ Tabis Catarrhalis,” inter Phthiseos varietates numerari potius debuisse.

Phthifis, porrò, in primariam et secundariam a SAUVAGESIO dividitur; et clar. DUNCAN, in Prælectionibus suis Clinicis, in Catarrhalem, Tuberculosam, et Ulcerosam, eam resolvit. Has varietates agnoscere, in causis quibus concitatur morbus scrutandis, procul dubio minimè negligere decet: historiam vero ejus, sub forma Phthifeos incipientis, et Phthifeos confirmatæ tradere,

magis juvat; divisio scilicet simplicissima, et objectionibus minus obnoxia.

Primo impetu, tussicula sicca, ægrò vix percipienda, oritur, qui a catarrho levi laborare videtur; expectoratio aut nulla est, aut tantum mucis tenuis spumosi. Huic symptomati brevi supervenit molestiæ sensus in thorace, et spiritus ægrè alternatur, (interdum spirandi difficultatem ægroti haud percipiunt, donec profundam inspirationem facere conantes, spiritum subitò interclusum sentiunt,) quocunque modo acceleratur, præsertim in cubiculis calidis, et humido Jove; decubitus in unum vel ambo latera difficilis fit, æger de lassitudine mira conqueritur, mens varia, mutabilis evadit, nunc tristis, nunc hilaris, æger quasi gradatim morosus fit, et sermone quam solito citatiore sæpe utitur. Symptomata suprà memorata, hieme et vere laceffunt, veruntamen in æstate mitescunt, hieme redeunte reintegranda; aut sæpe per plures menses, sine ullo periculi metu perstant, et miserum spe fallunt inani.

Tussis,

Tussis, vel levissima de causa, ingravescit, noctu præcipuè molestior; raucitas supervenit, dolores lancinantes per thoracem volant, et sputa copiosa, sanguine mista, rejiciuntur; tussis nunc sedatur, respiratio libera evadit, et morbus ferè fugatum esse videtur.

Remissio fallax! Dolores fugaces in alterutro latere sedem figunt, et omnia symptomata decubitu aggravantur; sputa diversi coloris, flava, viridia, alba, sanguine striata, excreantur, debilitas maxima urget, æger motum omnem averfatur, et vix tolerare queat; tussis, manè præcipuè, sævit, vomitu, præsertim post victum, sæpe comitante; (in mulieribus nonnunquam menses subsistunt;) oculi hebescent, vultus pallefcit, anima fit foetida, corpus marcescit; denique, morbo nunc confirmato, febris lenta amphimerina, hæctica dicta, accedit, exacerbationibus meridiana et vespertinis, quas brevi excipiunt sudores superioribus partibus erumpentes; genis suffunduntur rubores circumscripti, cibo assumpto candentes, volæ manuum, et pedum plantæ eodem

eodem tempore aridæ et calidæ sunt; labia, et carunculæ lacrymales, præter solitum rubeæ videntur. Tunica adnata oculi, peculiarem, admodum, præ se fert speciem, colorem margaritæ æmulans. Tussis molestior, ficciorque, nunc continue laceffit, dyspnœa urget, macies celerrimè progreditur; eò usque aliquando procedit, ut ne particula quædam pinguedinis relinquatur; vires penitus exhauriuntur, vigiliæ accedunt, aut si quando obdormiret æger, membra haud refoventur, nec vis symptomatum mitigatur. Sputa matutina purulenta, et sudores nocturni colliquativi ægrotum conficiunt, vox editur sibilosa, aut penitus amittitur, oculi cavantur, capilli decidunt, ungues adunci evadunt, manus pedesque œdema occupat. Scrobiculus cordis sursum et introrsum trahi videtur, functiones omnes impediuntur, remissiones febriles vix percipiendæ sunt, et facies Hippocratica fatum instans prænuntiat. Mox, cum mors jam pulsat fores, sputa fere desinunt, sudores multum immi-
nuuntur,

nuuntur, atque spes anceps per caliginem obscure coruscat.

Diarrhœa verò colliquativa, haud compescenda, cum sudoribus alternans, et delirium superveniens, ægrotum misellum intra paucos dies, vel etiam horas, e vita eripiunt, et ad Stygias oras demittunt.

Nunc lentius, nunc citius procedit Phthisis, et signa jam enumerata, alio ordine, aliis in casibus obveniunt.

Pulsus jam inde a principio morbi, paulo citatior quàm pro gradu febris est, ferè tamen semper eundem tenorem servat, nisi quod a cibo, ut calor febrilis, aliquatenus afficitur, cum hectica supervenit, velox, durus, fortis, ferratilis fit, et decursu morbi, admodum varius; mane citra paroxysmum celer, et debilis; durante paroxysmo, celer, et fortis; ingruente sudore, lentior micaturus.

Alvus nunc adstringitur, nunc solvitur; ultimo in stadio, diarrhœa plerumque adest.

Urina,

8 DE PHTHISI

Urina, Phthisi incipiente, parca ac subrubra est; aëri exposita, turbida fit, aliquantulum re-
trimenti demittens; cum tubercula inflammari
cœperunt, intensè rubra et flammea; signis pu-
tredinis supervenientibus, sedimentum furfura-
ceo-lateritium deponit; licet sit fatendum, ali-
quos Phthificos, tenuem, aqueam, pallidam, ex-
cernere.

Lingua, recente adhuc malo, nitida est; pro-
grediente morbo, crusta alba operta; ultimis in
diebus fit rubra, apthis obtecta, mollis, et qua-
si *tenuis*. Os plerumque humidum est.

Sensorii functiones, plerisque in casibus, pa-
rum turbantur, per totum morbi decursum; non
desunt exempla reverà, quibus, vel inchoante
Phthisi, delirium supervenit. Rem verò aliter,
ut plurimum, se habere, experientia fatis testa-
tur.

Hectica levis hujusce affectionis exorsum a-
liquando comitatur, rariùs nisi confirmatæ con-
fociatur.

Debilitatem

Debilitatem magnam, Phthisis in omnibus stadiis comitem habet. Tabes etiam, ab initio, sæpe cum morbo simul progreditur.

Appetitûs prostratio, et sitis, minus, quàm in aliis morbis febre comitatis, notabiles sunt.

Multa dogmata, de Phthiseos natura, diversis auctoribus edita fuerunt.

Cel. CULLENUS, et multi alii præclari, Phthisin morbum secundarium, et localem, esse statuerunt, ex affectione aliqua prægressâ, ortum.

* Theoria nova, a viro erudito, et in re medica apprimè sagaci, nuper prolata est, scilicet, homines Phthisi Pulmonali correptos, aliquam in systemate mutationem passos fuisse, qua magis capax evadit oxygen ab aëre attrahendi, et sanguinem exinde colorem rutilum adipisci; et suadet auctor ingeniosus, ægrotantes cubiculis arctis includere, et fumo carbonico exponere, quo status scorbuticus, “ait ille,” inducatur. Hanc hypothesin argumentis multis ingeniosis sus-

* *Vide BEDDOES ON Consumptions.*

fulcire conatur. Ni fallor, verò, objici possit, eam ad Phthiseos naturam explicandam minimè valere, quamdiu causæ, corpus ad oxygon recipiendum proclive facientes, latent. Et mirum equidem videtur, cum respiratio multum impediatur, absorptionem hujusmodi evenire : retentio, quinetiam, et accumulatio aëris in pulmonibus, quum spiritus ægre alternatur, aëris mephitici redundantiam, potius quam oxyginis, gignere deberent.

Clar. RUSH, (Philadelphensis,) in tractatu suo de Phthisi Pulmonali in lucem recenter edito, morbum ex debilitate generali proficisci opinatur.

Omnes causas Phthiseos remotas, et morbos qui ei viam sternunt, systematis robur vel directè vel indirectè minuere, affirmat. Ad artes mechanicas, vitæque consuetudinem, in hunc morbum proclivitatem inducentes, attentione facta, opinionem suam comprobari putat.

Insuper, debilitatem indirectam sæpius adesse, quindecimum inter et trigesimum-quintum æta-

tis

tis annum, quàm ullo alio vitæ stadio, animadvertit; quo tempore, homines Phthisi maximè obnoxii sunt.

Affectionem, porrò, *totius systematis* esse existimat, quia pulmonum obstructionem semper prægrediuntur debilitatis symptomata; quia causæ eam concitantes in systema universum agunt; quia cum aliis morbis systema totum afficientibus alternat; ex analogia eam inter et morbos qui, affectione locali quanquam conjuncti, corpori toto manifestè insident; ex præsentia ejus absque pulmonum exulceratione; denique, quia nullis remediis, nisi in systema universum agentibus, tollenda est. Animadvertit quoque, debilitatem Phthisi prædisponentem, in vasis sanguiferis præcipuè sedem habere; nam morbus eos potissimum adoritur quibus est corporis habitus irritabilitati systematis arterialis amicissimus, in vitæ stadio huic faventi, et qui sub variante cœlo degunt. Legem esse naturæ retur, debilitatem generalem, morbum aliquem topicum ferè semper inducere: cùm systema nervosum male se ha-

bet, ventriculus aut intestina laborant; si arteriis et nervis pariter infideat debilitas, affectiones cerebri enascuntur; postremò, vasis sanguiferis præcipuè affectis, mala thoracis oriuntur.

Annon opiniones hujus viri celeberrimi rationi et experientiæ consentaneæ sint, judicent alii; mihi aliquid fiduciæ mereri videntur.

Lites magnæ inter medicos actæ sunt, de causis febrem hæcticam excitantibus, et natura ejus adhuc explicanda restat. Plerique ex puris absorptione, eam semper pendere, arbitrantur; rem vero aliter aliquando se habere, neminem in re medica versatum latet. Phthisin sæpe incipientem comitatur, antequam signa consueta puris formationem prodant: in ultimis diebus, cum hydrope quandoque semet conjungit: diabete laborantes, interdum aggredi notatur: et clar. GREGORIUS, eam dyspepsiæ comitem, paucis in exemplis, observâsse memorat.

Irritationi tuberculorum fortasse aliqua ex parte tribui possit, et debilitati, indefesso pede progredienti, et vires conficienti.

Hæctica

Hæctica formam febris remittentis induit, cum accessionibus binis in die, hæc, circiter meridiem levior, illa, multo vespere ingruens, ad horam secundam post mediam noctem, iras suas accendens.

Inflammationem et suppurationem tuberculorum, causam proximam esse Phthiſeos Pulmonalis, plerique existimant; pauca de formatione eorum igitur dicam.

Tubercula tumores sunt variæ magnitudinis, qui, incisis cadaveribus Phthiſi ſublatorum, reſperſi per pulmones inveniuntur, materiam purulentam plerumque continentes. Hi aliquamdiu inertes manent, tandem verò inflammantur, et in apoſtemata, expectorationem purulentam mox ſuppeditatura, abeunt. Paucis in exemplis, tanta eſt diſpoſitio ad eos formandos, ut æger, viribus penitus fractis, de medio tollitur, antequam ulla ſuppuratione evenerit.

De formatione tuberculorum, multa excogitata fuerunt. Opiniones omnium auctorum recensere,

fere, supervacaneum duco. Liceat autem auctoritatem clar. RUSH iterum citare.

Tubercula effectus esse, ait, debilitatis generalis ad vasa bronchialia communicatæ, quæ ea quantitatem præternaturalem muci secernere facit, aliquando in tracheam effusi, excreatione ejicienti, mane præsertim; (nam majori copia horis languidis somni colligitur, quàm durante die;) sæpius verò in pulmonum substantiam fit effusio, unde tumores isti originem ducunt. Hanc opinionem experimenta a Doctore STARK instituta suffulciunt. Is, materia inorganica tubercula esse conflata, reperit, nec ullum nexum ea inter et vasa pulmonalia detegere potuit; (microscopio et injectionibus incausum adhibitis;) sed in tracheam, per vasa bronchialia, hiantia vidit. Et notatu dignum esse censet, materiam quam continent, quoad colorem et consistentiam, eam, quæ in tussi humida relaxationem vasorum bronchialium excipit, et e trachea rejicitur, æmulare.

Tubercula inter et tumores scrofulosos aliis in corporis partibus, tanta est similitudo, ut multi
nostrates,

nostrates, Phthisin a labe strumosa ferè semper provenisse, opinantur; nec mirum, si frequentissimè existit causa, quoniam nostra in insula scrofula tam latè grassatur. Alias verò causas Phthisin interdum agnoscere, suspicor.

Quodcunque, corpus debilitando, effusioni viam sternit, fundamenta Phthiseos struere possit. Talia sunt, animi pathemata vehementia, hypochondriasis, evacuationes nimiae, aliqui morbi chronici, (ut febres intermittentes,) aër frigidus et humidus, &c.

Si aliqua de causa circulationis libramen turbetur, verendum est, ne sanguis, majori quàm solito copia pulmones versus determinata, obstructions in iis gigneret, ut a retropulsis aliquibus morbis, aut evacuationibus solitis suppressis, accidere possit.

Quodcunque pulmones irritat, vel eos officio suo ritè fungi prohibet, ad Phthisin ducit. Catarrhus frequens huc tendit. Quanquam enim nemo inficias ibit, quin multi catarrho correpti incolumes evadunt; attamen cùm *habitus*

bitus catarrhalis, (si ita loqui liceat,) inducatur, æger in discrimine versari meritò habetur.

Hæmoptysin sequelam sæpius quàm præcurforem Phthisis habet. Si levis et recidiva sit, magis timenda est, quàm hæmoptysis larga. Hæc, rupturam vasorum, illa, erosionem indicat.

Fasciæ, et corporis posituræ, quæ thoracem arctent, sedulò evitandæ sunt. Mala thoracis conformatio huic morbo favet.

Asthmam, et pneumoniam, nonnunquam Phthisis excipit; rariùs autem ad morbum inducendum sufficere apparent, nisi in habitu Phthisico præditis.

Vis externa illata, causa Phthiseos sæpe extitisse videtur. Illust. LIND refert, nonaginta ægros, ex trecentis et sexaginta, quibus opem attulerat, ab injuriis externis acceptis, in Phthisin dilapsos fuisse.

Tria exempla a CULLENO memoriæ traduntur, Phthiseos a materia calcaria, in corpore quodammodo formata, ortæ.

Annon

Annon Phthisis sit morbus contagiosus, multum inter medicos ambigitur. Sub sole torrenti forsitan a contagio viget. Nostra vero in plaga rem ita se habere, multum dubito, quanquam aliqui medici periti huic opinioni favent.

Omnes consentiunt Phthisin morbum esse hæreditarium; diu nonnunquam in corpore hæc labe latet, *prolem* Phthisicorum haud adoriens, nepotes eorum forsan aggressura.

Qui temperamento sanguineo gaudent, in Phthisin maximè proclives esse constat, nempe, quorum plus sentit genus nervosum, et irritanti cuique magis obsequitur. Tale temperamentum, corpori a labe scrofulosa inquinato, plerumque inhæret. Quapropter, dùm, a causis quibusdam supra memoratis, morbum provenisse appareat, inferre sæpe liceat, quòd labe hæreditaria prægressa fuerit.

Cum Phthisis longe processerit, ab aliis morbis facile distinguitur; inchoante verò morbo, a catarrho aliquando vix discerni possit.

C

Tussis

Tussis catarrhalis plerumque est humida et stabilis; dyspnœa nullius momenti occurrit; a primo impetu expectoratio nascitur; pectus haud multum gravatur, nec de quavis positione, utpote molesta, conqueritur.

Tussis Phthifica, verò, levis est, sicca, per intervalla longiuscula revertens, absque raucitate initio, decubitu aucta, accedente quoque respiratione difficili. Pondus in pectore sentitur, vomitus cibum assumptum sæpe subsequitur, et per plures menses, haud rarò, morbus eundem ferè tenorem servat. Debilitas insignis, prætereà, Phthisin, etiam ab aggressu ejus, comitari solet.

Provectioribus morbi stadiis, macies diagnosis nostram adjuvat, et febris hæctica superveniens non amplius dubitare finit. Auxilium sibi petierunt medici, ex colore seu consistentia materiæ expectoratae, et multa experimenta instituta fuerunt, ad mucum inter et pus distinguendum; nihil certi, autem, ex his concludere licet. Rationem discernendi, nullo, quantum scio, auctore

tore memoratam, sit mihi copia proferendi, scil. si in superficiem expolitam affusa sint sputa, pus per eam diffunditur, haud vero mucus.

Prognosis nostra, in Phthisi Pulmonali, semper valde dubia, imo sæpe infausta est.

Si æger habitu corporis valido gaudeat, nec labe hæreditaria laboret; si, morbo adhuc recente, tussis levior sit, nec dolor, aut pulmonum male affectorum symptomata graviora urgeant, si febris hæctica nondum accesserit, alvus sit modicè adstricta, nec macies passibus citatis procedat; de sanitate recuperanda haud desperandum est.

Contrà, autem, si forma corporis morbo proclivi ægrotus præditus sit, aut labe hæreditaria laboret; siquando, viribus jam prostratis, febris hæctica, quotidie in pejora prolabens, incumbat; si corpus valdè emacietur, spiritus difficilè recipietur, nec decubitus in latus affectum detur; si tussis continue laceffat, et sputum flavum, viride, album, aut pus referens excreetur; si sudor, præsertim mane, largus profluat; si pedes œdematosi fiant, et diarrhœa, haud cohibenda, vires exhauriat; salutis spes in angusto erit.

Graviditas et mania Phthiseos progressum sæpe sistunt; discedentibus, verò, his affectionibus, recrudescit, et tandem lethalis evadit.

Medelam Phthiseos quod attinet, multum disceptant auctores. Omnium consensu, autem, primum medendi consilium est, ut ea quæ excitant evitemus; si ab aliquo morbo præeunte pendere videretur, cum propriis remediis depellere conemur; et evacuationes omnes solitas suppressas, quamprimùm restituamus.

Sanguinis detractio, ineunte morbo, maximo cum commodo præcipitur, debilitate, quæ Phthi-fi consociatur, haud obstante. Tuberculorum inflammationi ita optimè occurritur, et forsitan eorum resolutio promoveri possit. * “ Were it
 “ proper in this place, I could prove, that there
 “ is no disease in which bleeding is prescribed,
 “ which is not induced by predisposing debility,
 “ in common with pulmonary consumption. I
 “ shall only remark here, that in consequence

* RUSH's Observations.

“ of the exciting cause acting upon the system,
“ (rendered extremely excitable by debility,)
“ such a morbid and excessive excitement is pro-
“ duced in the arteries, as to render a diminu-
“ tion of the stimulus of the blood absolutely ne-
“ cessary to reduce it.’

In stadiis Phthiseos, autem, provectionibus,
missio sanguinis minimè permittenda est, nisi do-
lor, dyspnœa, et tussis sæviant.

Irritatio omnis, præcipuè quæ sanguinem pul-
mones versus propellit, vitanda est.

Regimine antiphlogistico, morbi initio utatur;
cavendum a calore fervido, ærumnis, molestiis, et
iris; et sint animi affectus suaves, et lenes.

Magna lis inter medicos oritur, de diæta
Phthificis aptissima. Sunt, qui spem omnem, in
regimine, ex lacte et vegetabilibus confecto, po-
nunt, alii victum lautiozem suadent; sed praxis
nostra ordinari debet, hoc vel illud propinare,
prout status ægri aut morbi symptomata mone-
ant. Diæta media, forsan, plerisque in casibus,
optimè convenit.

Alias

Alias lactis species, alii auctores anteposuerunt. Multi lac humanum anteferunt, quippe quod facilius concoquatur, et stomacho debili gratissimum; sed nec facilè nec largè est consequendum.

Animalium ruminantium, et aliorum, lac medicis in usu est. Asinarium omnibus ferè præcellit, quia nec coagulis tam cito, quàm alia, conspissatur, nec, idcirco, ventriculo tam facile cogitur. Post illud collaudantur equinum aut vacinum: hoc vero Phthificis parum accommodatur; in ventriculo enim acescere proclive est, et separationem coaguli promovendo, dyspepsiæ symptomata asperat.

Si lac purum ventriculum male affecerit, lac ebutyratum, quod corpus refrigeret, et alvum leniter cieat, diætam satis nutrientem præbebit. Sed omnes lactis species, pro ægri habitu, et rerum statu, adhiberi possint.

Pauxillum carnis nonnunquam concedendum est, præsertim cum vires admodum conficiuntur; cavendum est tamen, ne nimis stimulet hoc alimentum,

alimentum, potissimùm, quoniam, ob magnam debilitatem generalem, quæ morbum comitari solet, ventriculus victum animale vix concoquere possit.

Caro bubula, five ovina, facilius quàm pullina, digeritur. BRYAN ROBINSON de homine narrat, qui post cibum assumptum, vomere consuetus, illam semper coctam rejecit, non verò hanc.

Fructus acido-dulces, modo sint maturi, farinacea, et olera, magis conveniunt. Alimentum quandoque idoneum parari potest, e conchylibus, ostreis, &c.

Vini modica portio, aut cerevisiæ tenuis vetustioris, minimè deneganda est, morbo saltem proVectiore.

Ægrum sæpius in die, sed parum, comedere oportet.

Varia medicamenta, ad tubercula resolvenda, medici proposuerunt.

FOTHERGILL, corticem Peruvianum, in morbis scrofulosis, sæpe exhibuit; et felices effectus, equidem

equidem in Phthisi, interdum edidisse videtur : exulcerationes fanat, sputum melius reddit, et hecticam proculdubio reprimat ; expectorationem verò liberam cohibet, vasorum actionem adauget, et inflammationem accendit ; quapropter ab usu ejus in hoc morbo melius abstinetur.

Vis deobstruens quâ pollere mercurius observatur, medicos allexit, ejus effectus, in tuberculis resolvendis, tentare : nunquam vero profuit, imò multum detrimenti sæpe attulit.

Emetica, porrò, quæ sanguinem ad corporis exteriora propellere probata sunt, ineunte morbo, ad tale consilium perficiendum valere, nequaquam absimile est. Et ab experimentis a BRYAN ROBINSON institutis, patet, ea, ad hæmorrhagias sistendas, vel morbos, ab inæquali sanguinis, aut aliorum fluidorum distributione, pendentes, summovendos, aptissima esse. In Phthisi Catarrhali, expectorationem expediunt, atque ad tuberculorum resolutionem promovendam multum conferre videntur. Clar. DUNCAN verò censet, si Phthisi tuberculosæ subveniant, principium

principium movendi diversum esse; nam multis in exemplis, votis suis haud respondissent. Ad superficiem determinatio, tutius aliis remediis obtinetur; etsi enim paulisper sublevat emeticorum usus, debilitatem augendo, demum sæpe nocet.

Ad diarrhœam cohibendam, T. Catechu, Alumen, G. Kino, Creta, &c. præcipi solent; mucilaginosus, et opio, tussis sedatur; plus prodest opium, his in compescendis, somnumque conciliando, quam generi nervoso nocere possit.

Balsama vegetabilia, non omnino rejicienda sunt; nam vi stimulantibus quâ pollent, exulcerationibus medelam afferunt. Gummi myrrha validum hujusmodi suppeditat remedium, et insuper est antisepticum. Dr GEORGIUS FORDYCE, in Nosocomio Guyano, Londini, summo cum commodo, eo usus est.

Barytis muriatæ efficacia, nuper in scrofula sananda tantis laudibus evecta, experientia confirmanda restat.

Doloribus pectoris, per fatus, cucurbitulas, vel emplastra epispastica, succurritur. Setacea, et fonticuli, haud parum sæpe profunt.

Ad sudores reprimendos, potus frigidi et acidum vitriolicum conferunt; stragula lecti parca sint, et æger primo mane assurgat.

Cicuta, digitalis, aliaque narcotica, nonnunquam assumi possint; cautè verò, non nisi aliis remediis frustra tentatis, ad ea confugiendum est.

Morem iis gerens qui de Phthisi Pulmonali scripserunt, remedia usitatissima jam enumeravi: Et proculdubio multum profuit eorum administratio, prout symptomata varia laceffere. Spem verò morbum fugandi, in regimine et exercitatione, ferè totam ponere placet, nullis medicamentis adhibitis, nisi signa aliqua graviora opem medicinæ poscunt, aut vires ægri, exercitium necessarium recusantes, remediis roborantibus adminiculari valeamus.

De genere exercitationis minimè apud medicos convenit. SYDENHAMUS equitationem supra modum laudavit, alii navigationem collaudarunt, et nuper, Dr CARM. SMYTH, corpus, sede pensili, agitare hortatus est.

Parum, ut opinor, refert, quodnam sit genus exercitationis. Pro arbitrio ægri esse possit, mo-

dò fit lene, constans, nec ultra vires, et quàm plurimum sub dio, Jove favente. Longa facere itinera, in locos remotiores, ubi novis et variis oblectamentis animus detineatur, suadere oportet. Rheda vehi, debilioribus, magis quam equitatio, convenit. Navigatio, tam ob aërem purum oceano incumbentem, quàm cœli mutationem, Phthificis amicissima est, neque nausea ipsa quam ciet, usibus suis caret; sed nimis diu continuata, incommoda multa, etiam sanitate fruentibus, secum afferre solet: minimè igitur tali lege, ægrotis debilibus atque exhaustis, præcipere decet.

Cœlum mutabile Phthificis multum adversatur. Ad regiones, ergo, modice calidas, temperie ferena et æquabili gaudentes, migret æger.

Plagæ solem meridionalem spectantes Phthificis maximè arrident. Lusitania, Italia, Galliæ partes australes, et Helvetium, confugia jucunda præbent, zephyris leniter perflata, et amœnitate locorum insignia.

Insulam Maderam laudibus extulerunt medici:

sed

sed asperitas viarum ejus, et rhedarum inopia, ægros multum laceffunt.

Siquando aquæ minerales in Phthisi tollenda profuisse visæ sint, medela, maxima ex parte, ut credo, exercitationi et temperantiæ, quæ præcipi solent fontes medicinales petentibus, et oblectamenti, quæ animum leniter permulcent, tribuenda est.

Ubicunque degit æger, a vespere æstivo maddido et irrorante caveat, et vestitu laneo, æquabilem per cutem exhalationem promoveat. Urbes et oppida fugere, omnigenis vaporibus, atque hominum sanorum, et morbis tabentium halitu, inquinata, et rus petere, debet. Absit quoque a paludibus, sylvisque profundis.

Multi, in ultimo discrimine jam versati, has regulas religiosè servando, exercitio modico assiduè utendo, et a voluptatis illecebris, omnique luxu, rigidè abstinendo, Phthisin tergum dare cogerunt, pristinam valetudinem recuperârunt, et vitam suam ad senectutem usque perduxerunt.

F I N I S.

Med Hist
W4
E23
1794
F. A

